

กมนต์โรจน์ นวัตกรรม

อนุชา ถือสมบัติ

ชื่อ นายกมนต์โรจน์ นามสกุล นวัตกรรม

สาขา ด้านศิลปกรรม (การแสดงพื้นบ้านเรือบึง)

ภูมิลำเนา บ้านเลขที่ ๙๓๒ ถนนหลักเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

รหัสไปรษณีย์ ๓๒๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๔๔ - ๕๑๒๕๘๗, ๐๔๔ - ๕๑๓๔๘๘

สถานภาพทางครอบครัว โสด

ประวัติการเรียนรู้

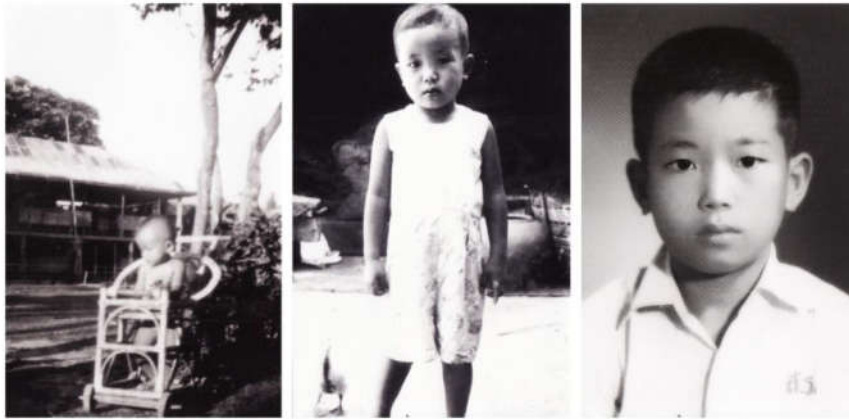
ครูกมนต์โรจน์ นวัตกรรม หรือ ครูจูก เกิดเมื่อวันจันทร์ ที่ ๖ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๔๙๑ ในตอนนั้นครอบครัวของครูกมนต์โรจน์ นวัตกรรม อาศัยอยู่ที่หน้าวัดกลางสุรินทร์ บ้านเลขที่ ๔๖๖ - ๔๖๘ ถนนธนสาร ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ รหัสไปรษณีย์ ๓๒๐๐๐ ครูกมนต์โรจน์ นวัตกรรม เป็นบุตรของนายจิงเฮียง แซ่ไค้ว กับนางยอน ดุสิตสินทั้งสองท่านมีเชื้อสายจีนสืบเนื่องจากทางปู่ เป็นชาวจีนที่อพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทย

ครูกมนต์โรจน์ นวัตกรรม เป็นบุตรคนที่ ๖ จากจำนวนทั้งหมด ๖ คน ประกอบไปด้วย

คนที่ ๑ นายสุนทร นวัตกรรม	ถึงแก่กรรมแล้ว
คนที่ ๒ นายองอาจ นวัตกรรม	ประกอบอาชีพส่วนตัวที่ กรุงเทพมหานคร
คนที่ ๓ นายสมชาย นวัตกรรม	ข้าราชการบำนาญ
คนที่ ๔ นางสาววิมลลักษณ์ นวัตกรรม	ผู้จัดการธนาคาร
คนที่ ๕ นายไพฑูรย์ นวัตกรรม	ประกอบอาชีพส่วนตัว
คนที่ ๖ นายกมนต์โรจน์ นวัตกรรม	ประกอบอาชีพส่วนตัว

ชีวิตในวัยเด็กของครูกมนต์โรจน์ นวัตกรรม เป็นเหมือนเด็กปกติทั่วไป เนื่องจากทางครอบครัวประกอบอาชีพค้าขายจึงทำให้ฐานะทางครอบครัวพอกินพอใช้ เมื่อ ครูกมนต์โรจน์ นวัตกรรม อายุ ๗ ปี ได้ย้ายไปอาศัยอยู่กับยายที่อยู่ทางทิศตะวันตกของวัดกลางสุรินทร์ซึ่งห่างจากบ้านของท่านประมาณ ๑๐๐ เมตร ซึ่งยายประกอบอาชีพทำเครื่องกลึง เย็บฟูก ที่นอนขาย โดยครูท่านมีหน้าที่ช่วยงานบ้านและช่วยเป็นลูกมือให้ยาย

เนื่องจากยายของท่านประกอบอาชีพขายเครื่องกลึงทำให้ครุมีส่วนร่วมในกิจกรรมและพิธีกรรมต่าง ๆ ของชาวไทยเชื้อสายเขมร เช่น การไปทำบุญวัด งานศพ งานกลึง งานบุญประเพณี โดยเฉพาะการร้องรำกันตรึม มโหรี เรือมอันเร เรือมตรดหรือรำตรุษ จึงทำให้มีความชื่นชอบและมีส่วนร่วมมาโดยตลอด

แผนภาพที่ ๑ : ครูกมนต์โรจน์ นิวัฒน์บรรหาร ในวัยเยาว์

ที่มา : เชื้อเพื่อภาพถ่ายโดย นายกมนต์โรจน์ นิวัฒน์บรรหาร

ครูกมนต์โรจน์ นิวัฒน์บรรหาร อายุ ๕ ขวบ ได้เริ่มการศึกษาเล่าเรียนครั้งแรกชั้นเตรียม กจ. ที่โรงเรียนวัดกลาง(โรงเรียนสุรินทร์ราษฎร์บำรุง) อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งมีนางมะลิวัลย์ สวันตรัจจ์ เป็นครูใหญ่ ศึกษาอยู่ที่โรงเรียนวัดกลาง(โรงเรียนสุรินทร์ราษฎร์บำรุง) จนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ครูครูกมนต์โรจน์ นิวัฒน์บรรหาร ก็ย้ายไปเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่โรงเรียนสุรวิทยาคาร ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในขณะนี้เองที่ท่านได้ศึกษาศิลปวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้านสุรินทร์อย่างจริงจัง โดยได้รับคัดเลือกให้รำเรือมอันเรในงานแสดงช้างทุกห้องตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ และ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งมีครูปลั่งศรี มูลศาสตร์ ครูเครือวัลย์ สุนทรารักษ์ เป็นผู้ถ่ายทอดท่ารำพื้นบ้านให้ และยังนำไปแสดงในงานสำคัญอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก

แผนภาพที่ ๒ : เรือมอันเรนักเรียนโรงเรียนสุรวิทยาคาร และโรงเรียนสิรินธร ในงานช้างประจำปี ๒๕๐๖

ที่มา : เชื้อเพื่อภาพถ่ายโดย นายกมนต์โรจน์ นิวัฒน์บรรหาร

๑ การทำงานด้านภูมิปัญญา

ครูภมณต์โรจน์ นิวัฒน์บรรหาร เป็นบุคคลที่หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ มองเห็นความสามารถใน ด้านนาฏศิลป์และการละเล่นพื้นบ้าน จึงได้รับเชิญให้เป็นวิทยากรกับหน่วยงานของรัฐบาล และ หน่วยงานเอกชน ต่าง ๆ มากมาย เช่น สถาบันราชภัฏสุรินทร์ โรงเรียนสุรวิทยาคาร โรงเรียนบ้านดง มั่น โรงเรียนเทศบาล ๓ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์ ผู้ว่าราชการ จังหวัดสุรินทร์ ฯลฯ ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวได้เชิญเป็นวิทยากรและเชิญไปแสดง จากประสบการณ์ใน ระยะเวลา ๓๐ ปี ครูภมณต์โรจน์ นิวัฒน์บรรหาร ได้ปฏิบัติงานว่ามีมากมาย ซึ่งกล่าวสรุปประวัติการ ทำงานเท่าที่สืบค้นได้ ดังนี้

ด้านการบำเพ็ญประโยชน์และการช่วยเหลือสังคมส่วนรวม

- กรรมการเหล่ากาชาดจังหวัดสุรินทร์ ตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ – ปัจจุบัน
- กรรมการศูนย์วัฒนธรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ – ปัจจุบัน
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสภาวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ – ปัจจุบัน
- กรรมการพุทธสมาคมจังหวัดสุรินทร์ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ – ปัจจุบัน
- กรรมการมูลนิธิอตุลเถระ(หลวงปู่ดูลย์ อตุโล) ตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ – ปัจจุบัน
- กรรมการที่ปรึกษาสมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์แห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ประจำ จังหวัดสุรินทร์ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ – ปัจจุบัน
- กรรมการมูลนิธิราชวิสุทธิเมธี วัดศาลาลอยพระอารามหลวง ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ – ปัจจุบัน
- กรรมการที่ปรึกษาชมรมลูกเสือชาวบ้าน จังหวัดสุรินทร์ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ – ปัจจุบัน
- กรรมการสถานศึกษาโรงเรียนสุรินทร์ศึกษา ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ – ปัจจุบัน
- ประธานกลุ่มจิตอาสา โรงพยาบาลสุรินทร์ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ – ปัจจุบัน
- กรรมการชมรมมูลนิธิ จังหวัดสุรินทร์ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ - ปัจจุบัน

ด้านการถ่ายทอดและการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นสุรินทร์

- เป็นผู้พัฒนาและปรับปรุงการแสดงเรือบตรหรือรำตรุษ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ โดยชุด การแสดงนี้ ถูกบรรจุไว้ในฉากประเพณีพื้นเมืองสุรินทร์ งานแสดงช้างประจำปีของ จังหวัด ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน

- เป็นวิทยากร ผู้ฝึกซ้อมการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านของจังหวัดสุรินทร์ ให้กับนักเรียนนักศึกษา เยาวชน ประชาชน และผู้สนใจโดยทั่วไป ตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ – ปัจจุบัน
- เป็นผู้นำในการอนุรักษ์การแต่งกายแบบพื้นเมืองสุรินทร์ในทุกกิจกรรมที่มีส่วนร่วม ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ
- เป็นผู้นำในการสืบสานประเพณีท้องถิ่นสุรินทร์ เช่น การไหว้ครูดนตรีกันตรึม - เรือมอันเร กิจกรรมตรุษสงกรานต์ ประเพณีแห่เทียนพรรษา ประเพณีแซนโฌนตา บูชาบรรพบุรุษ - กวนข้าวทิพย์ ประเพณีลอยกระทง เทศกาลกินเจของโรงเรียนสุรินทร์ งานจิว - งานสักการะเจ้าพ่อหลักเมืองและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำจังหวัดสุรินทร์

ด้านกิจกรรมทางศาสนา

- กรรมการตัดสินการประกวดสวดมนต์หมู่ทำนองสรภัญญะในวันสำคัญทางศาสนา
- กรรมการตัดสินการประกวดโตะหมู่บูชา
- กรรมการตัดสินการประกวดก่อเจดีย์ทราย
- กรรมการตัดสินการประกวดแกะสลักและตกแต่งต้นเทียนพรรษา
- กรรมการตัดสินการประกวดโตะบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ (ไหว้เจ้า)
- กรรมการพุทธสมาคม จังหวัดสุรินทร์
- กรรมการดำเนินงานการจัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา ของสภาวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์และองค์กรหน่วยงานอื่นๆ เช่น องค์การบริหารจังหวัดสุรินทร์ เทศบาลเมืองสุรินทร์ เทศบาลตำบลจอมพระ องค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมือง เทศบาลตำบลลำดวน องค์การบริหารส่วนตำบลกันตวจระมวล องค์การบริหารส่วนตำบลทมอ ฯลฯ

ด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมประเพณีและศิลปะการแสดงท้องถิ่น

- เป็นผู้แสดงวัฒนธรรมพื้นเมือง (เรือมอันเร) ในงานแสดงของช่าง ตั้งแต่ปี ๒๕๐๖ - ปัจจุบัน

- เป็นผู้ฝึกซ้อมและควบคุมการแสดงเรียมอันเร ในงานแสดงของช้าง ตั้งแต่ปี ๒๕๒๕
 - ปัจจุบัน
- เป็นผู้เผยแพร่วัฒนธรรมในกิจกรรม พิธีเปิดและปิดกีฬา ที่จังหวัดสุรินทร์เป็นเจ้าภาพ ดังนี้
 - พ.ศ. ๒๕๔๓ แสดงเป็นพระอินทร์จุตกระถางคบบเพลิง กีฬาราชภัฏเกมส์ (สถาบันราชภัฏทั่วประเทศ)
 - พ.ศ. ๒๕๔๓ แสดงวัฒนธรรม กีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๙ (เมืองช้างเกมส์)
 - พ.ศ. ๒๕๕๓ แสดงวัฒนธรรมพื้นเมืองสุรินทร์ กีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๓๑ (เมืองช้างเกมส์)
- เป็นผู้เผยแพร่วัฒนธรรมสุรินทร์ ในนามจังหวัดสุรินทร์ ในกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่จัดโดยองค์กรหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน
- เป็นตัวแทนประเทศไทยไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นสุรินทร์ ดังนี้
 - พ.ศ. ๒๕๓๓ เดินทางไปเผยแพร่วัฒนธรรมที่ประเทศสเปน ระยะเวลา ๔๐ วัน
 - พ.ศ. ๒๕๔๓ เดินทางไปเผยแพร่วัฒนธรรมที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ระยะเวลา ๓๕ วัน
 - พ.ศ. ๒๕๔๘ เดินทางไปเผยแพร่วัฒนธรรมที่ประเทศอิตาลี ระยะเวลา ๒๓ วัน
 - พ.ศ. ๒๕๕๐ เดินทางไปเผยแพร่วัฒนธรรมที่ประเทศอิตาลี (เกาะซิชิลี) ระยะเวลา ๒๐ วัน
 - พ.ศ. ๒๕๕๑ เดินทางไปเผยแพร่วัฒนธรรมที่ประเทศอิตาลี (เกาะซาดิเนีย) ระยะเวลา ๑๐ วัน
 - เดินทางไปเผยแพร่วัฒนธรรมที่ประเทศโปแลนด์ ระยะเวลา ๑๐ วัน
 - เดินทางไปเผยแพร่วัฒนธรรมที่ประเทศเยอรมัน ระยะเวลา ๕ วัน
 - เดินทางไปเผยแพร่วัฒนธรรมที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ ระยะเวลา ๕ วัน

- พ.ศ. ๒๕๓๕ แสดงเรื่อมอันเร ถวายสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ณ พระตำหนักภูพานราชนิเวศน์
- พ.ศ. ๒๕๓๖ แสดงเรื่อมอันเร ถวายสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ณ ค่ายสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา
- พ.ศ. ๒๕๓๖ แสดงเรื่อมอันเร ถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ เรือนพักรับรอง โครงการชลประทานห้วยเสนง จังหวัดสุรินทร์

ด้านคุณค่าของผลงาน เป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคมและเป็นบุคคลต้นแบบในสังคม

กรรมการตัดสินการประกวดสดมณต์หมู่ทำนองสรรภัญญะในวันสำคัญทางศาสนา

กรรมการตัดสินการประกวดโต้ะหมู่บูชา

- กรรมการตัดสินการประกวดก่อเจดีย์ทราย
- กรรมการตัดสินการประกวดแกะสลักและตกแต่งต้นเทียนพรรษา
- กรรมการตัดสินการประกวดโต้ะหมู่บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ (ไหว้เจ้า)
- กรรมการพุทธสมาคม จังหวัดสุรินทร์
- กรรมการตัดสินการประกวดกระเชอโขนตา
- กรรมการตัดสินการประกวดนางสงกรานต์
- กรรมการตัดสินการประกวดกระทงใบตองและกระทงใหญ่
- กรรมการตัดสินการประกวดนางนพมาศ
- กรรมการตัดสินการประกวดเรื่อมอันเร
- กรรมการตัดสินการประกวดวงมโหรี
- กรรมการตัดสินการประกวดวงกันตรึม
- กรรมการตัดสินการประกวดเรื่อมตรดหรือรำตรุษ
- กรรมการตัดสินการประกวดขบวนแห่บวชนาคช้าง
- กรรมการตัดสินการประกวดการประกอบอาหารพื้นเมืองสุรินทร์
- กรรมการพิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อรับรางวัลคนดีศรีเมืองช้าง

รางวัลและเกียรติคุณที่ได้รับ

- พ.ศ.๒๕๓๗ ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย ชั้นที่ ๕ จากกระทรวงศึกษาธิการ
- พ.ศ.๒๕๔๐ ได้รับโล่คนดีศรีเมืองช้าง จากสภาวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์
- พ.ศ.๒๕๔๑ ได้รับพระราชทานเสมาธรรมจักรทองคำ สาขานุรักษ์ วัฒนธรรมมรดกไทยทางพระพุทธศาสนา จาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
- พ.ศ.๒๕๔๒ ได้รับเกียรติบัตร ผู้ที่ผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมจังหวัด สุรินทร์
- พ.ศ.๒๕๔๓ ได้รับปริญญาศุภศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขานาฏศิลป์ จากสถาบันราชภัฏสุรินทร์
- พ.ศ.๒๕๔๖ ได้รับคัดเลือกคนดีมีน้ำใจ มุลินีน้ำใจไมตรี จาก กระทรวง วัฒนธรรม
- พ.ศ.๒๕๔๘ ได้รับโล่กัลยาณมิตร จาก สำนักงานป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ
- พ.ศ.๒๕๔๘ ได้รับคัดเลือกเป็นศิษย์เก่าดีเด่นโรงเรียนสุรวิทยาคาร จังหวัด สุรินทร์
- พ.ศ.๒๕๔๘ ได้รับเหรียญกาชาดสมนาคุณชั้นที่ ๑ จาก สภากาชาดไทย
- พ.ศ.๒๕๕๑ ได้รับคัดเลือกเป็นศิลปินพื้นบ้านอีสาน จาก มหาวิทยาลัย มหาสารคาม
- พ.ศ.๒๕๕๒ ได้รับโล่ “๑๐๐ ปี ๑๐๐ คนดี ศรีสุระ” จากโรงเรียนสุรวิทยาคาร
- พ.ศ.๒๕๕๒ ได้รับยกย่องเป็นผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่น สาขาการแสดง พื้นบ้าน จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
- พ.ศ.๒๕๕๒ ได้รับพระราชทานเข็มผู้บริจาคโลหิตครบ ๑๐๘ ครั้ง จาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
- พ.ศ.๒๕๕๒ ได้รับคัดเลือกเป็นครูภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๖ จาก สำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ
- พ.ศ.๒๕๕๒ ได้รับโล่บุคคลดีเด่น จากมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
- พ.ศ.๒๕๕๒ ได้รับโล่ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อกระทรวงวัฒนธรรม

๒. สถานที่ทำงาน

ครูกมนต์โรจน์ นิวัฒน์บรรหาร เป็นผู้ที่มีความรู้ทางด้านการละเล่นพื้นบ้านสุรินทร์เป็นอย่างดี จนเป็นที่ยอมรับ ครูจึงมีลูกศิษย์มากมาย มีทั้งที่มาศึกษากับครูโดยตรงที่บ้าน และได้รับเชิญให้ไปเป็นวิทยากรประจำตามหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ กาชาดจังหวัดสุรินทร์ ศูนย์วัฒนธรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ สำนักวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์ พุทธสมาคมจังหวัดสุรินทร์ สมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์แห่งประเทศไทย ในพระราชนิอุปถัมภ์ประจำจังหวัดสุรินทร์ ชมรมลูกเสือชาวบ้าน จังหวัดสุรินทร์ โรงเรียนเทคโนโลยีสุรินทร์ศึกษา โรงเรียนสุรวิทยาคาร จังหวัดสุรินทร์ เป็นต้น

๓. ลักษณะของการทำงาน

- การให้ความรู้ การถ่ายทอดตามแบบภูมิปัญญาของปราชญ์ชาวบ้าน โดยวิธีการที่เรียนกว่ามุขปาฐะ หลัก และเน้นการสาธิตให้ผู้เรียนดูและปฏิบัติตามทั้งเป็นรายกลุ่มและบุคคลและท่านยังได้พัฒนาความรู้ขึ้นมาใหม่ คือทำเรือมตรดหรือรำตรุษแบบมาตรฐาน ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนและเป็นต้นแบบในการพัฒนาทำรำอื่น ๆ อีกต่อไปได้เป็นอย่างดี
- การใช้วัสดุท้องถิ่นมาทำกิจกรรม วัสดุที่นิยมนำมาใช้ประกอบการสอนรำและการละเล่นพื้นบ้าน จะใช้วัสดุอุปกรณ์ที่หาได้จากธรรมชาติในท้องถิ่น เช่น
 - กรับ ใช้ไม้เนื้อแข็งนำมาตัดให้ได้ตามขนาด ๑๕ เซนติเมตร หนา ประมาณ ๒ เซนติเมตร ผู้แสดงใช้จำนวนคนละ ๒ คู่
 - สาก ใช้ไม้เนื้อแข็ง เช่น ไม้เต็ง ไม้พะยูน ไม้จบก เป็นต้น ความยาวประมาณ ๓ เมตรเส้นรอบวง ประมาณ ๘ นิ้ว จำนวน ๑ คู่ เพื่อใช้นำมากระทบ ไม้หมอนรองสาก ยาวประมาณ ๙๐ เซนติเมตร เส้นรอบวงประมาณ ๙ นิ้ว
 - กะลา ใช้ประกอบการรำกะลา ซึ่งใช้มะพร้าวชนิดใดก็ได้ตามขนาดที่เหมาะสมไม่ใหญ่หรือเล็กจนเกินไป นำมาตัดเอาเนื้อในออกแล้วขัดด้านนอกกะลาให้สะอาด
 - กัญแซร คืออุปกรณ์ประกอบจังหวะในการรำตรุษ หาไม้ไผ่รวก ขนาดพอดี ยาวประมาณ ๑.๗๐ เมตร ใช้ทำเป็นด้าม ส่วนบน เหลาไม้ไผ่ตัดเป็นแบบคันธนูผูกเชือก ใ้ลูกสะบ้าตรงกลาง ใช้ดอกไม้อสดหรือแห้งพร้อมผ้าสี นำมาผูกไว้ตามมุมให้สวยงาม พร้อมกับลูกกระพรวน คันธนูและด้ามกันแซร พันด้วยกระดาษสีหรือทาสีให้ดูสวยงาม
- การดำเนินกิจกรรม จัดตั้งกิจกรรมโครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านสุรินทร์ร่วมกับส่วนราชการและเอกชนในการเข้าไปเผยแพร่ให้กับชุมชนที่ต้องการอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้าน

ครูกมนต์โรจน์ นิวัฒน์บรรหาร เกิดในครอบครัวเชื้อสายจีนมีอาชีพค้าขายและรับจ้าง แต่ท่านก็ยังแบ่งเวลามาศึกษาศิลปะพื้นบ้าน ซึ่งทางครอบครัวของท่านไม่สนับสนุนทางด้านนี้ แต่ด้วยความรักใน

ในการละเล่นพื้นบ้าน ประกอบกับท่านเป็นผู้ที่ใฝ่รู้ใฝ่เรียนทำให้ท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้ด้านนี้เป็นอย่างดี ซึ่ง ครูภมรโรจน์ นิวัฒน์บรรหาร เป็นครูผู้ถ่ายทอดศิลปะการละเล่นพื้นบ้านสุรินทร์ให้แก่ศิษย์มากมาย และเป็นศิลปินพื้นบ้านที่มีจิตใจมุ่งมั่น ใฝ่ใจศึกษาค้นคว้าอนุรักษ์มรดกที่เป็นภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ในแถบอีสานใต้ โดยท่านได้ศึกษาค้นคว้าฟื้นฟูส่งเสริมศิลปะพื้นบ้านด้านต่าง ๆ เพื่อปลูกฝังจิตสำนึก ให้เยาวชนในท้องถิ่นมองเห็นถึงคุณค่า และหวงแหนศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านอันเก่าแก่ที่กำลังจะเสื่อมสลายไปท่ามกลางความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี